Karikatür

PARİS SULH KONFERANSINDA AHENK:

— Herkes ayrı hava çalıyor!

Kız — İnan ki, ilk defa bir erkekle baş başa kalıyorum...
Erkek — Bugün içinse inanırım!...

NE RAĞBET!

Gazetelerde okuduk. Hıyar gelmiş ve tanesi toptan iki yüz elli kuruşa satılmış. Eskiden, yani kırk sene evvel böyle turfandası, en pahalı iki buçuk kuruşa idi. Şimdi meretin fiyatı tam yüz misline çıkmış; hıyarlara ne rağbet bu yahu!..

BRAVO DOĞRUSU:

"Vakıt„ gazetesi bir kalkınma gösteriyor; mündericatını kuvvetlendiriyor. Bir broşürle bunu ilân etti; güzel, muvaffakıyetler dileriz. Broşürden anlıyoruz ki bu, büyük bir kalkınma ve ihyakâr bir harekettir. Biz bu ihyakâr kudrete şimdiden inandık; çünkü, kendisine yazı yazacak dünya büyükleri arasında eski İspanya kralı On üçüncü Alfons'un da ismi var. Bizim bildiğimiz bu kral öleli uzun yıllar geçmiştir. Fakat görülüyor ki Vakıt gazetesinin yeni tatbik edeceği kudretli aşı evvelâ bu zata tatbik edilmiş ve iyi netice alınmış!..

ÇALA PAÇA:

Geçen gün bir kamyon çala paça "Amatör„ mecmuasının idarehanesine dalmış. Aman ne mutlu! Mecmuanın sahibi arkadaşımız Rakım Çalapalayı tebrik edelim; demek toptan satış var ha!. Darısı dostlar başına!..

Zaparta

SEÇİM FIKRALARI:

ÇELEBİ BÖYLE OLUR!

Milletvekilliğine üçüncü defa adaylığını koymuş olanlardan Asaf Halet Çelebi, yapılmasını istediği demokratik değişikliklerden bahsederken seçim şeklinden şikâyetçi oldu ve göğsünü kabartarak kendisinin seçilmek ihtimali olmadığından bahsetti.

Dinleyenlerden biri gülerek şöyle mırıldanıyordu:

— Çelebi!. Böyle olur bizde de seçim dediğin!.

ON SEKİZ MEÇHULLÜ TAHMİNLER

Kim olduğunu bilmiyorum. Her halde bir riyaziyeci, ayni zamanda ikinci seçmenlerden. Aday listesini yukarıdan aşağı okudu. Arkadaşına:

— On sekiz meçhullü bir muadele! dedi.

Arkadaşı düzeltti:

— On sekiz değil, yirmi namzet var!.

— Biliyorum!. İkisi malûm, on sekizi meçhul!..

* * *

SAMİMİYET

Bir gece toplantısında bir kaç yeni zengin maceralarını anlatıyorlardı. Biri:

— Ben İstanbula ayağımda yırtık çarıklarla gelmiştim!. dedi.

Sonra, sözüne devam etmeden evvel, ayaklarını sıkan daracık rugan iskarpinlere bakarak samimiyetle itiraf etti:

— Fakat ne rahattı o çarıklar!.

Ankaraya Mektup

TIPKI ONLAR GİBİ:

Şu bizim gazeteciler duymasınlar ama, ben gazeteleri mahalle koca karılarına benzetirim biraz.

Mübarekler hani erkekler evden çıkar çıkmaz seksen kapının ipini çekerler de her komşuda bir sabah kahvesi içerler ya, şu gazetelerin onlardan farkı ne?..

Tıpkı onlar gibi erken erken evlere damlar, onlar gibi bin dereden su getirip havadis verirler ve tek ayak üstünde yakası açılmadık bin dedikodu yaparlar...

Biraz Kavuklu, biraz Pişekâr, biraz Karagöz, biraz Hacivadı da içlerinde az değildir. Her vakada çeşitli fikirler dermeyan eder, bazan şu ve bazan da bu vaka üzerinde birbirine zıd fikirler beyan eylerler. Bazan hepsi birden bir fikir üzerinde birleşir, bazan da her biri bir telden çalalar. İçlerinde ciddisi, az ciddisi, mizahisi ve karışık dondurma gibi türlü renklisi mevcuttur.

Onun için kimisi kızdırır, kimisi düşündürür. Bilhassa gündelikleri ise sabah kahvsi ile beraber okunup hazmedilir; Tıpkı ilk satırlarda bahsettiğim koca karılar gibi... Ama, şaka, darılmaca yok!..

AH ŞU KİBRİTLER:

Eskiden neden kendimizi sıkıya kor, iktisat yaparmışız acaba? Biliyorsunuz ki, her şeyde olduğu gibi kibritte bile bu hususta ileri gider de sigarayı dahi birbirimizden yakmağa uğraşırdık.

Kahvehanelerde sigara için ateş konan minnâcık masa mangalcıklarını içimizde tanıyanlarımız pek çok olsa gerektir. Şimdi öyle mi ya?, Her sigarada ver yansın kibrit!.

Hele iş bir kibritle de bitse öp başına koy! Birinci kibrit başsızdır. İkincisi rutubetlidir. Üçüncüsü çöpü zayıf olduğundan hemen kırılıp düşmüştür. Dördüncüsü çakar almaz. Beşincisi fırlar gider. Altıncısı fali hayırdır. Yedincisi zar, zor yakar:

— Hele şükür!

Artık dünyada her şey, ama her şey bizi iktisattaen uzaklaştırıyor.

MAŞALLAH MAŞALLAH:

Müvezziler her gün bir ansiklopedinin ismini bağırıyor:

— "... ansiklopedisi„ yeni çıktı!

Mübarekler ne de çoğaldı. Aylık Ansiklopedi, İstanbul Ansiklopedisi, Fen ve Sanat Ansiklopedisi, Çocuk Doktoru Ansiklopedisi, Doktor Ansiklopedisi...

— Hay Maşallah, sürüsüne bereket!.

Server İskitin ayağı amma uğurlu imiş! "Aylık Ansiklopedi„ yi çıkaralı her gün bir tane doğuyor. Hayırlı olmasına hayırlı, faydalı olmasına faydalı. Ama hangisine para yetiştirelim yahu!...

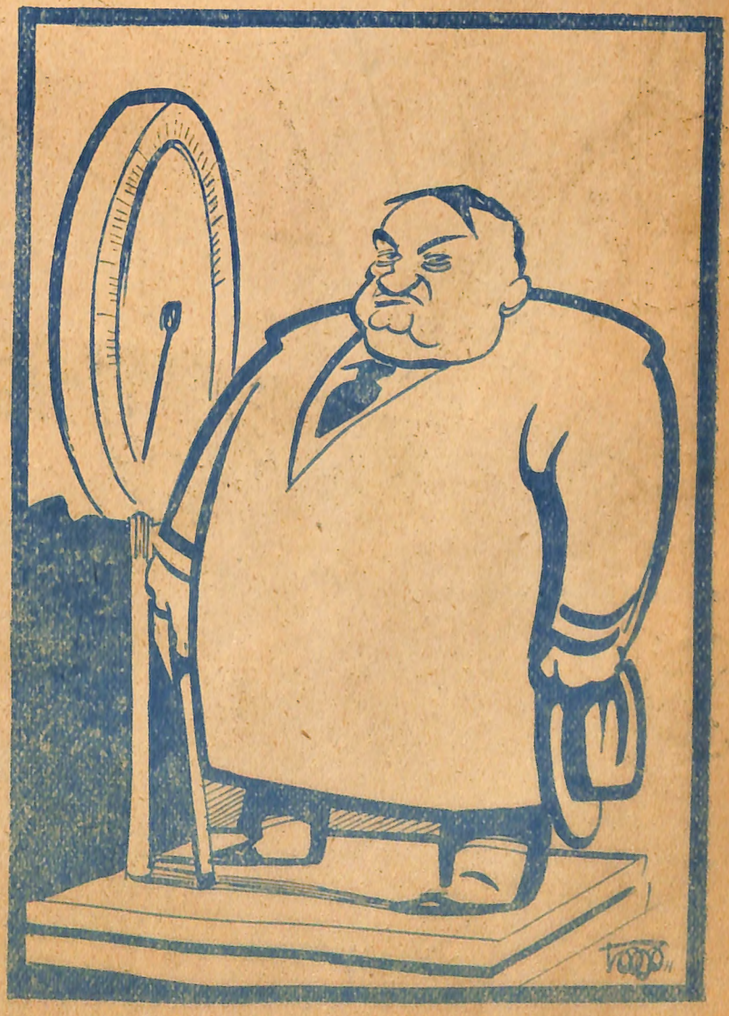

SEVİMLİ KEMAL GENE AĞIR GELDİ...

No. 539, CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 25 NİSAN 1949

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

DÜNYA SULH YOLUNDA :

— Haydi yolun açık olsun!..

— Bir dahaki sefere tek dereceli seçim olacakmış.
— Oh oh, desene ki görücü usulü ondan da kalkıyor!..

HAFTADAN HAFTAYA

Ara Seçimi

İki senedenberi yeni adile "ara seçimi,, dediğimiz kısmî intihaplar İstanbulun sayılı ve belli başlı günleri arasına girmiştir.

Çocukken bayram yerlerine giderdim. Fatihteki, Cinci meydanındaki dümbelekli, zilli maşalı salıncaklar; tahta atlarına binerek fırıl fırıl döndüğüm atlı karacalar; içinde havalarda taklak atan bir tayyareci gurur ve zevki duyduğum dönme dolaplar hayatımın unutulmaz hatıralarıdır. Onar paraya çektiğim niyetlerin kâğıtlarını açarken udyduğum heyecanı, oyların tasnifini bekleyen bir milletvekili adayı bile belki duymamıştır. Kırkar paraya sürücü beygirine binerek arka sokaklarda dolaştığım zaman hissettiğim sevinç ve iftiharı, sonradan Vekil olsaydım Vekâlet otomobilinde belki tadamayacaktım. Ya hele o seyyar tiyatro çadırlarının önü! Çadır kapısı önünde yeni yapılan bina iskelelerine benzer bir nevi tahtaboş kurulur, bütün kumpanya âzası yüzü una bulanmış paskalı, yamalı entarili komiği, hokkabazı, açık kollu kantocu kızı vesairesile bir merdivenden buraya çıkarak içerde oynanacak oyundan mostralar gösterir ve borular, davullarla müşteri davet ederlerdi. Böylece parası olan girer; olmayan bedava mostraları seyrederek vakit geçirirdi.

Çocukluğun bu zevkleri bende sonradan yavaş yavaş kaybolmuş ve ara sıra hasretle anılan rüyalar ve hayaller haline gelmişlerdir.

Daha büyüyünce futbol maçlarına, boks maçlarına dadandığımı hatırlarım. Bayram kalabalığından daha büyük kargaşalıklar ve bağrışıp çağrışmalar arasında bir zaman da bu dêvam etti. Sonra yine bir zaman da Veliefendi at yarışlarına dadandım. Kimin nesi olduğunu bilmediğim ve bir de üstünde tortop olmuş binicilerin kırmızı, sarı veya beyaz gömleklerini seçebildiğim atların birbirlerini geçmeleri bilmem neden beni alâkadar etti. Fakat adım adım ilerleyen yaşla bir zaman sonra bunların da benim için - eski bayram beşikleri ve atlı karacalarından daha fazla - bir tadı tuzu kalmadı.

* * *

Artık uslandığımı ve bu gibi merakların bende bir daha geri dönmeyecek'erini sanıyordum. Fakat ara seçimleri başladıktan sonra da yine bir âdet çıkardım. Seçim günü ihtiyaten şemsiyemi alarak, erkenden, evden çıkıyorum.

— Nereye?

— Milletvekili seçimine.

— İkinci seçmenlik mi var?

— Hayır birinci seçmenlik var. O sıfatla seçim ahvalini şöyle bir teftişten geçireceğim. Gelecek seneden itibaren seçim tek dereceli olacakmış. Bunun için şimdiden bu işe kendimi alıştırmam ileri demokrasi terbiyesi icaplarındandır.

Ayni hüsnü niyet daha bir çok vatandaşlarda da bulunduğu için sokaklar erkenden doluyor. Burada zevkle seyrettiğim manzaralardan biri ikinci seçmenlerin kafile kafile gelişleridir. Bunlardan bir kısmı büyük küçük hiç bir devlet memuriyeti yapmamışlardır. Fakat sokak başında göründükleri dakikadan sandığa reylerini attıkları saniyeye kadar geçen kısa zaman içinde büyük memurluğun, hattâ ikbal mevkiinin bütün tadını tadıyor olmalıdırlar. Aday yardımcıları hürmetle yanlarına yaklaşıyorlar, ricalar, niyazlar, iltifatların bini bir paraya. Birdenbire ne adam olduğunu anlayan ikinci seçmene, mizaç ve karakterine göre, ya güler yüzle vâdeden yahut asık bir çehre ile müracaatçıyı sepetleyen bir büyük adam vekarı geliyor. Fakat rey verdikten sonra çıkışlarda da yine bir devlet sandalye veya koltuğundan ayrılmış adam acılığı vardır. Reyin atılmasile artık bütün nüfuz ve ehemmiyet kaybolmuştur. Biraz evvel kendi önünde eğilenler bu defa palto, şapka vesairesile koskoca vücudunu bile görmüyorlar. Omuz vurarak, ayağına basarak henüz reyini vermemiş olanlara koşu-

yorlar. Dediğim gibi kısa bir zaman içinde ikbal mevkiinin bütün zevkleri ve acıları!.

* * *

Asıl adaylara gelince, onlarda geçen seneki şevk ve heyecan haylı azalmış görünüyor. İlk seçimde ümidi kırılarak artık durgun ve karanlık bakışlarla seyirci sınıfına geçmiş olanlar çoktur. Fakat bunu bir nevi piyango bileti adderek her defasında talihini denemeğe karar vermiş görünenler de az değildir. Evvelki seçimde aldığı rey sayısı yediyi geçmemiştir. Fakat yediyi veren Allah yetmiş yediyi, yedi yüz yetmiş yediyi de vermeğe kadir değil midir? Şans işi bu!.

* * *

Seçimin gazetelerde ilânını takip eden günlerde sıcağı sıcağına adaylığını koyanlar bunlar ve bir de ne pahasına olursa olsun bu oltayı atmağa karar vermiş olanlardır. Güreşlerde olduğu gibi ilk ortaya çıkanlar böyle hafif siklet amatörler oluyor ve başa güreşecek profesyonel pehlivanlar daha ziyade son günleri bekliyorlar. Bu bir hesap mıdır? Olabilir. "Âdet budur âharde gelir bezme ekâbir.,, kaidesini unutmamak lâzımdır. Zaten ses artistlerinin en büyükleri de, evvelâ küçükleri ilk fasıllarda hep bir ağızdan söyletip aşıldırarak kendileri sonradan solo yaptıkları için partiyi kazanmıyorlar mı?

Fakat bunda başka bir hesap da olsa gerektir: Bir yarışa girecek yarışçı kendisile beraber koşacak rakiplerin kim olduğunu evvelden bilmelidir. Sonra bir şeyi isteyip almak hoş bir şeydir. Fakat isteyip alamamak hoş değildir; çünkü: "Adam sende zaten isteyen kimdi?,, demeğe imkân kalmaz.

Hasılı seçim günü seçim yerini dolaşmak hoş bir şey oluyor. Fakat ne de olsa ara seçimleri alelâde bir maçtan farklı değildir. Asıl enteresanı dört senede bir olan büyük Olimpiyatlardır ki onu Allah yetiştirirse İstanbulda seneye seyredeceğiz.

Karikatür

★

SEÇİM FIKRALARI:

TAHMİNLER

Konuşuyorlardı:

— Acaba Yahya Kemal kazanırsa ne yapar?

— Bir gazel yazar!

— Ya kazanamazsa?

— Mersiye!.

NİŞANGÂHSIZ ATIŞLAR

İstanbulda, pazar günü yapılan Milletvekili seçimi yine hayli eğlenceli oldu. Şimdiye kadar seçimler hep Beyazıttaki Üniversite konferans salonunda yapılıyordu. Yeni yapı dolayısile konferans salonunun dört yanı kuyu gibi kazıldığı için düşünmüş taşınmışlar:

— Acaba, caddeden konferans salonuna bir köprü mü yapalım, yoksa bir başka yer mi bulalım?

Demişler. Nihayet ikinci şık daha şık görünmüş; seçim Galata yolcu salonunda yapıldı.

İkinci seçmenlerde biri, salonun evvelkiden çok daha elverişli olduğu görünce, arkadaşına:

— Aman birader, dedi, burası ne kadar güzel yermiş!. Neden şimdiye kadar buraya gelmiyorduk?.

Öbürü gülerek denize, Adalara karşı nutuk irat eden seçilmez adaylardan birini işaret edip:

— Öyle!. dedi. Adayların atıp tutması için de en geniş, en açık yer burası!.

Milletvekili seçiminde kazanan ve kazanmayan karşı karşıya:

Büyük şair — Ey şimdi elâ gözleri süzgün, sesi şakrak!
Kumral saçın üstünde görürsen iki üç ak,
Çık kuytu hiyâbanlara, al bir kuru yaprak,
Yâdet ki seviştikti ilâhî Adalarda.

ELİ DEĞMİŞKEN

Bayan, kuvaförde saçlarını yaptırıyordu. Biri:

— Şu bukle sizi on yaş gençleştirdi bayan!. dedi.

Bayan aynaya baktı, baktı:

— Fena değil!. dedi. İki tane daha yap!.

BU AKŞAM

Kıyafet balosunda dansediyorlardı. Çiftlerden biri yanımdan geçerken şöyle bir konuşma duydum:

Erkek — Bu akşam ne kadar güzelsin!..

Kadın — Sen de bu akşam ne kadar naziksin!..

— Gözün aydın, fazla düşünme, üç günlükler veriliyormuş.
— Üç günlük dediğin nedir?
— Üç aylık diye isim taktıkları!.

Akıl Hocası

Semti meçhulde H. Ü. :
"Ben, tanımadığım, görüp görmediğimi bilmediğim yüksek ruhlu bir erkeğe âşık oldum. O isimsiz erkeğin de beni sevdiğine inanıyorum... Onun benden güzel olduğu muhakkak. Onu mesut edemiyeceğim diye üzüntüdeyim, fakt mesut etmeye gayret edeceğim... Bu sevdiğim isimsiz âşık, parası olmasa bile, beni istediği zaman yanında bulcaktır.„

CEVAP :
Tarifinize bakılırsa, ruhu yüksek, kendi yakışıklı, ve - söz aramızda! - parasız âşık, az çok beni andırıyor. Fakat siz kime benziyorsunuz ki yanıma geldiğiniz, yahut, karşıma çıktığınız zaman o peri budur diyeyim?

★

Devrekte M. S. :
"1. Cennete bir misal verebilir misiniz?
2. Kasaplara boykot tesir etti mi?„

CEVAP :
1. İnsan olana kendi memleketi, kendi köyü, kendi köşesi...
2. Tesir etmez olur mu? O hiddetle satırları bir bilediler ki, neredeyse, koyun, kuzu yerine ahaliye kıyacaklar!

★

Antalyada H. T. :
"Akıl Hocası, hoşsun;
Dertliler sana koşsun...
Dertleri dinlemekten
Lokman hekim olmuşsun!„

CEVAP :
Dert verir herkes bana,
Karşılık deva alır;
Altın değer devayı
Benden bedava alır!

★

Kumkpıda N. H. :
"1. Sevmek mi tatlıdır, sevilmek mi?
2. Geceleri rüyama giriyorsunuz... Acaba ben de sizin rüyanıza giriyor muyum?...„

CEVAP :
1. En tatlısı, sevişmektir.
2. Rüyamda birini görüyorum amma siz misiniz, değil misiniz, farkedemiyorum... Bir resminizi bulsam karşılaştıracağım!

★

Alaçamda İ. C. :
"Ben yeni şairlerden olmak istiyorum... Yazdığım denemeyi nasıl buluyorsunuz?
Yaptılar yumurtadan bir hap,
İçirdiler bana...„

CEVAP :
Vezinsizliği güzel, kafiyesizliği de âlâ... Fakat mânalı olması bir kusur teşkil ediyor!.

★

Denizlide R. D. :
"Yakışıklı bir gencim... Kendimi genç kızlara beğendirmek için ne yapmalıyım?„

CEVAP :
Dışınız gibi içinizi de beğenilecek bir hale getirin!.

★

Bayındırda İ. Y. :
"1. Hangi bir genç kızı görsem gönlümü vermek istiyorum. Onlar da ayni fikirde midirler?
2. Neden 400 liraya alınan bir radyo, küçük bir arızayla, haftasında 500 liraya mal oluyor?„

CEVAP :
1. Ayni fikirde olmaları için sizin de onlar kadar cazibeli bulunmanız lâzım...
2. Evvelce yapılan yüzde yirmi tenzilâtın acısını bir hamlede çıkarmak için!

Akıl Hocası

— Be herif! İki tokat yedin hâlâ ağzını açmıyorsun!..
— Dilsizim!...

SALONLARIMIZ SALON DEĞİL, MEYVEHOŞ OLDU...

Erkek — Elma gecesi, kayısı gecesi, fındık gecesi gibi yemiş geceleri içinde en çok hangi geceyi seviyorsun?
Kız — Miras yemiş gecesini!..

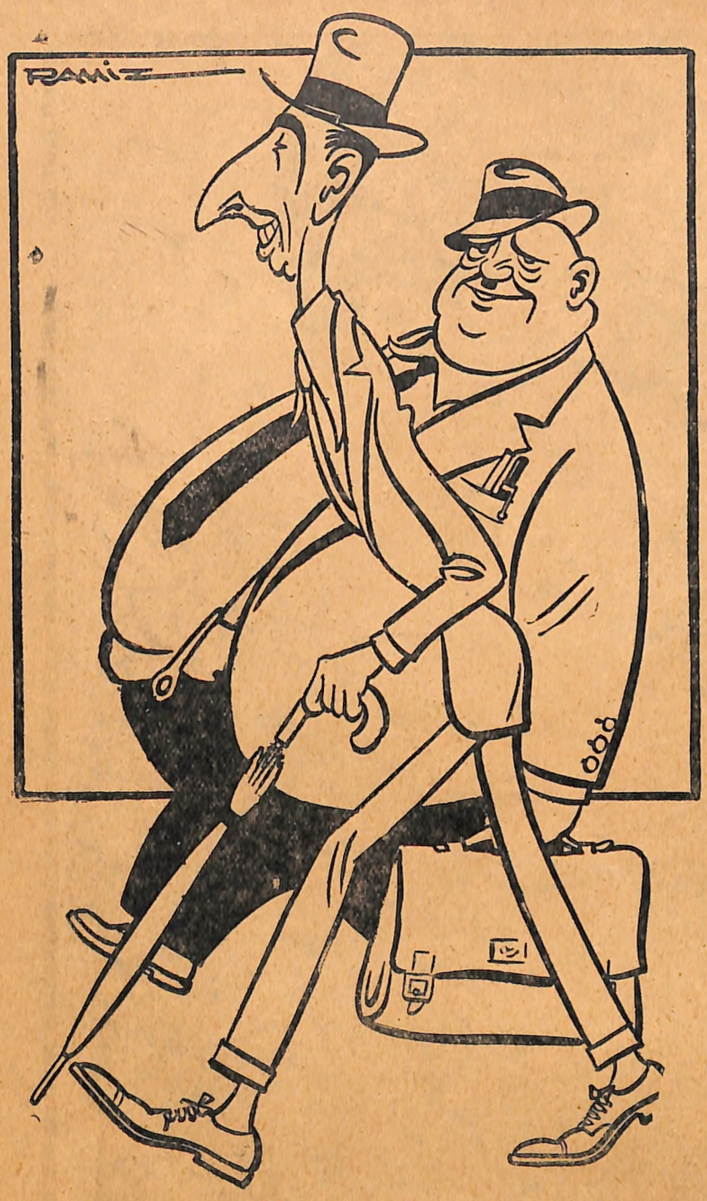

— Ruslar Paris sulh konferansına iki yüz kişi ile gidiyorlarmış...

— Sulhu mu zaptetmeğe gidiyorlar, Parisi mi?

BAHAR HAVASI...

Yazan: ÇALAPALA

İçki ve kumarın ahlâkı bozduğunu söylerler. Bence bahar onlardan beterdir!

Şaşmayın! Bahardan, şu içinde bulunduğumuz ilkbahardan bahsediyorum... Onun ne çapkın şey olduğunu ben bilirim!.

Mavi gökleri, ilâhi gözler gibi insanı büyüler. Kadınlar, o derin maviliklerde, sarışın delikanlıların gözlerindeki ayartıcı parıltıyı sezerler. Erkeklerse genç kızların bakmağa doyulmayan güzel gözlerinin mavi ışıklarını bulurlar.

Onun kuşları, kulaklara aşk nağmeleri fısıldayan birer sevgilidir!. Hele göz önünde koklaşıp öpüşen güvercinleri, kimseden çekinmeyen serçeleri, kışın sinemaları dolduran yavuklulara bile parmak ısırtır.

Ya güneşi?!.

O ne yaman gönül avcısıdır. Altın renkli ışıklarile gözleri kamaştırır. Ateşile erkeklerin kanını tutuşturur. Kadınları yavaş yavaş, kucaklar, soyar, onları yarı çıplak bir hale kor.

Üstelik güzel kokulu çiçeklerile herkesi sarhoş eder. Bu hale geldikten sonra da kadın olsun, erkek olsun baştan çıkmayacak, zayıflık göstermeyecek kim vardır?..

Handan hanım mektubu eline aldığı zaman işte böyle bir sarhoşluk içinde idi. Cinayet işleyenlerin bile mücbir sebeplerle cana kıydıkları anlaşılırsa ceza kalkıyor. Sarhoşluk, tahrik gibi sebeplerle suç işleyenlerin cezaları hafifliyor. Baharın en güzel günlerinden birinde, fulyalar, menekşeler, sünbüller ve lâlelerle dolu bir bahçede, cıvıl cıvıl öten kuşlar arasında, bir sevgili gözüne pek benzeyen göğün maviliklerile büyülenmiş, güneşin parlak ve sıcak ışıklarile kucaklanmış olan otuz beş yaşında dul bir kadının tahrik edilmiş olduğunu neden kabul etmeyelim?..

Zaten mektup dış görünüşile bile bir kadının yüreğini hop ettiriverecek kadar zarifti: Küçük, yassı, krem renkli bir zarf.

Parmakları dolaşarak açtı.

"— Sevgilim!..,

Diye başlıyordu.

Durdu, etrafına bakındı. Bahçivan az ötede fide dikiyordu. Hizmetçi zarfı bırakıp gitmişti. Alaca bir güneş altında şezlonga gömülmüş, arkasını köşke dönmüştü. Her halde onun bir aşk mektubu okumakta olduğunu kimse farketmeyecekti. Okudu:

"Sevgilim!.

'Size bu şekilde hitap ettiğim için bana kızmayınız!. Herkes sevebilir. Hattâ, bence, insan dünyaya sevmek ve sevilmek için gelir... Ben de size gönül verdim. Olmayacak şey mi?!.

'Bana sorarsanız bunun başka türlü olmasına imkân yoktu. Sizi ilk defa vapurda görmüştüm. Güzel gözleriniz, zarif vücudunuz, tatlı yürüyüşünüzle gözleri kamaştırıyordunuz.

"Düşünmeyin!. Beni hatırlayamayacaksınız. Çünkü size hayran hayran bakan yalnız ben değildim. Size herkes ayni hayranlıkla bakıyordu. Yanımdan geçerken derin bir nefes aldım, ciğerlerimi sizin havanızla doldurmak istedim.

"Fakat keşke bunu yapmasaydım!. İşte o zaman kendimi kaybedecek kadar sarhoş oldum. Belki gözünüze çarpmış olacaktır, başını saçlarınızın arasına gömmek ister gibi omuzlarınıza kadar sokulan ve sizi tramvayda da takip eden genç benim!...,

Handan hanım mektubu göğsünün üstüne bastırdı. Başını göğe çevirdi. Birer kuğu gibi yavaş yavaş ufka doğru süzülen beyaz bulutlara baktı. Hatırlamağa çalıştı.

— Acaba ne zaman?

— Hangi vapurda, hangi tramvayda?.

— Hangi elbisemi giymiştim acaba?.

Siyah bıyıklı, kara gözlü, Mesih kadar duru ve beyaz yüzlü

— Sen, benim hayatımın gıdasısın!..

— Anlaşıldı, beni yiyeceksin...

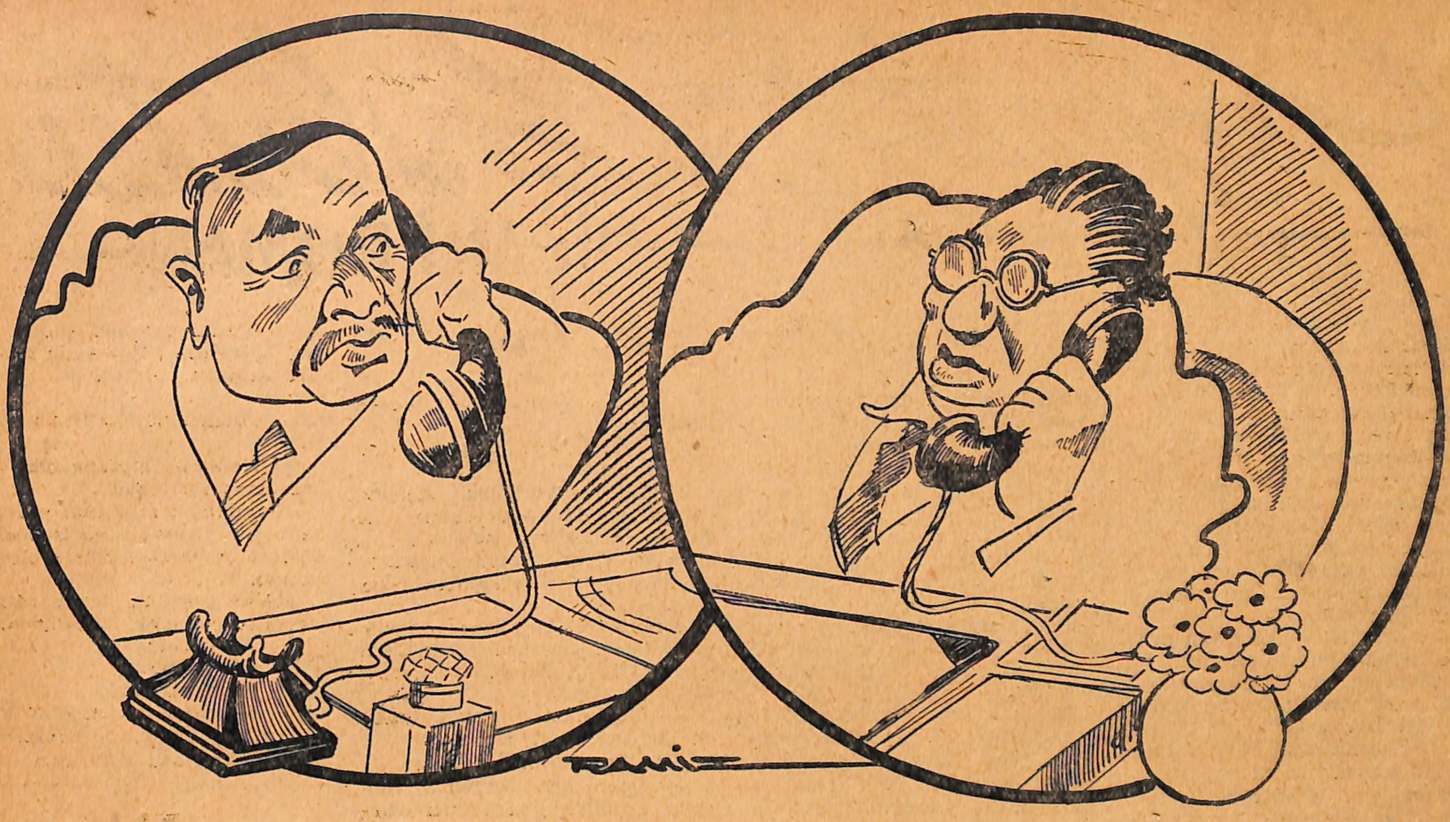

Direktör — Bu ne iştir, muhasebeci beyefendi? Bana gönderdiğiniz bilânçoda müessesemizde on bin lira açık var.
Muhasebeci — Affedersiniz, sayın direktör, yanlışlıkla vergi dairesine verilecek defteri size göndermişim!.

bir adam gözlerinin önüne geliyordu. Kahverengi spor bir elbise giymiş, pardösüsünü koluna almış ve galiba ince kenarlı bir gözlük de takmıştı?!.

Hatırlayamıyordu.

Tekrar okumağa başladı:

"Tramvayda yanınıza kadar sokuldum. Çok şükür araba istediğimden fazla kalabalıktı. Bir kere daha gözlerimi yumdum ve sizi doya doya bir kere daha kokladım. Ne nefis bir esans sürünmüştünüz. Bu kokuyu alıp da size gönül vermemek kabil değildi. Belki benim gönlüm sizin için bir hiç değerindedir. Fakat size verecek ondan daha kıymetli bir şeyim yok. Eğer sevgiye değer vermeyenlerdenseniz, bana o değersiz şeyden biraz tattırınız!.. Size candan gönül bağlamış olan bir genci, ömrünce bahtiyar edeceksiniz.

"Sizi seviyorum!..,

Handan hanım tekrar başını mektuptan kaldırdı. Bu kadar güzel bir aşk mektubunu, Üniversitede okuduğu zamanlar arkasına düşmüş olan bir gencin, yazdığı mektuplardanberi ilk defa okuyordu. Demek ki yeniden on sekiz yaşına giriyordu. Otuz beş yaşında, iki senedenberi dul bir kadın olduğu halde tekrar damarlarında on sekiz yaşın ateşini duydu. Derin bir nefes aldı.

Yeni bir aşka başlamamak için ne sebep vardı?

Hiç!..

Belki bunda acele etmek bile lâzımdı!.

Eğer adam bekârsa bir zaman konuşup anlaşabilirlerse evlenecekti. Bu kaydı, ilk evlenmesini iyi netice vermeyip deneme saydığı için koyuyordu. Nikâhlanıp, olmadı diye ayrılmaktansa bir zaman fedakârlık etmek ona daha hesaplı görünüyordu.

Ya evli ise?.

Bir an düşündü ve onun da cevabını verdi:

— Dünyaya bir kere gelinir. Mademki beni bu kadar çok seviyor, eğer ben de ondan hoşlanırsam neden beraber yaşamayalım?.. Evini yıkmak istemem. Çünkü nihayet onun karısı da benim gibi kadındır. Benim yüzümden niçin dul kalsın, ıstırap çeksin?. İşte ben de böyle bir ıstırap içindeyim. Onun karısını boşamasına razı olmam. Fakat sevişmek!.. O her şeyden kutludur. Bunu suç saymayacağım!.

Görüyor musunuz, baharın baştan çıkardığı güzel kadın bir anda nelere karar verdi, neleri göze aldı!.

Ve... Aşktan başka bir şey görmeyen gözlerini tekrar mektuba çevirdi, heyecanla okumağa koyuldu.

Mektup şöyle devam ediyordu:

"Sayın bayan!.

"Yukarda okuduğunuz mektup, sizin gibi güzel bir bayana gelmiştir. Bu bayan piyasaya yeni çıkardığımız "Büyü,. adlı esansımızı kullanıyordu. Büyü esansı bahar çiçeklerinden...,,

Gözleri kararıyordu. Elindeki kâğıdı ters yüz etti. Yazılar, gözlerinin önünde halka halka büyüyor, birbirine karışıyor, renkten renge giriyordu.

Nihayet, demindenberi okuduğu şeyin, daktilo harflerine benzeyen matbaa yazılarile basılmış bir reklâm broşürü olduğunu fark edebildi.

Mektubun sonunda Büyü esansının toptan ve perakende satış yerleri ve küçük, büyük şişelerinin fiyatları yazılıydı.

Fena halde terlemiş olduğunu farketti. Başı da ağrıyordu. Bahar havası insanı ne fena ediyor!..

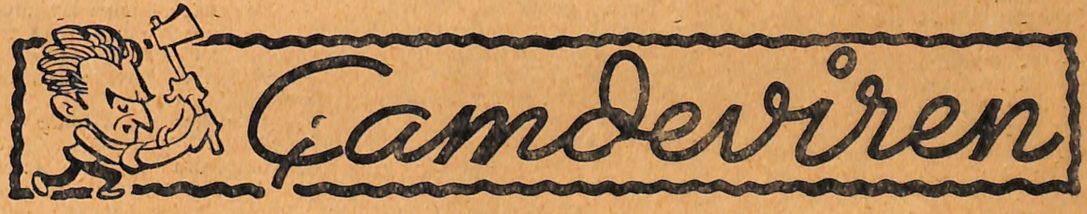

BAHAR VE SULH

Bahar, vaktinde geldi; Geç değil, erken değil!
Güller açıldı amma pek de gönülden değil!

Erguvanlar tutuştu dağda, yamaçta yer yer;
Rengine herkes âşık, sadece sen ben değil!

Geçilmez salkımların kokusundan caddeler,
Duyup da mestolmayan varsa o bizden değil!

Lâlelerin alevi sardı bağı, bahçeyi,
Bakarken tutuşuyor gözler, gezerken değil!

Bülbüllerin konseri ormanı kaplayınca
Davut bile şaşırır, Mozart, Bethoven değil!

Bu renk, ışık ve koku tufanında azizim,
Kalbine pervane tak, aklına yelken değil!

Eşler gezer kol kola, kırlarda, kıyılarda,
Nedense çoklarının gözü, gönlü şen değil!

Vâkıa, Çamdeviren, geldi bahar havası
Fakat sulhun perisi bulunur maden değil!

Çamdeviren

OY VE BOY

Sandığın kapanma zamanı yaklaşmıştı. Mikrofonda bir ses:

— Sayın ikinci seçmenler! diye bağırdı. Oy atmayanlar var mı?!.

Doktor Fahrettin Kerim oy'u boy anlayarak telâşla :

— Ben!. dedi.

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

— 3 —

Gözümde daima o çeşit çeşit tuvaletleri ile İstanbul kadınları, İstanbul kızları dolaşıyordu. Haticenin onların yanında hizmetçiden ne farkı vardı? Ben, zaten bir İstanbul çocuğu idim. Çok küçükken orada doğmuşum, gençliğim ise kasabalarda geçmişti. Her şey aslına rücu eder. Ben de geldiğim yere dönüp, ancak orada insanlarla kaynaşabilecektim.

Hatice bir aralık, ağzını anahtar deliğine sokup:

— Ali, Allahaşkına biraz gel, açma, fakat beni dinle!. dedi.

Kalbim sızladı, dayanamadım, kalktım, kapının arkasına gittim:

— Ne istiyorsun?

— Ali, bana niçin böyle yaptığını anlıyorum. Artık zenginsin, çok zenginsin, elbette beni istemezsin, ben neyim ki... Bir sütçünün kızı... Amma, ne olursun son defa... Bu gece beni sev... Yarın gideceksin, bir daha da gelmiyeceksin...

— Kız, dedim. Ben senin dengin değilim, insan dengi olmayana yanaşmamalı... Hadi artık git.

— Ali, yalvarırım sana...

— Git diyorum kız, yoksa...

— Ali merhametsiz olma!.

— Hay Allahın ayısı, gitsene be, ne sırnaşık şeymişsin sen...

Hatice, kapının arkasında bir defa hıçkırdı. Sonra kısık bir sesle:

— Allahından bul! Beni aldattın, Allah da seni aldatsın! dedi.

— Pöhhh, dedim. Ne söylersen söyle, hadi git yat!.

Yerime döndüğüm zaman, tıpkı bir ince bardak üzerine vurulan küçük bir fiskenin tınlamasını kalbimde duydum: "Allahından bul!„

III

"Şeyhin kerameti kendinden menkul...„ Atalar sözü

Tren büyük bir hızla gidiyor, ova, tıpkı yırtılan bir kâğıdın bir parçası gibi gerilere doğru uzaklaşıyordu. Bütün kompartımandakiler susmuştu. Herkes ovayı seyrediyordu. Başaklar boydan boya sapsarı bir deniz gibi, dalgalanarak, kısalıp uzuyordu.

Bir anda, dünya bana eskisinden çok, pek çok güzel göründü. Her şeyin, şu gözüme rastlayan her şeyin bir çırpıda benim olabileceğini düşünüyordum. Çünkü önümde geniş, uzun ve baştan başa taze ve yeni bir hayat uzanıyordu. Bu hayatı parça parça düşünmek bana, engin bir zevk veriyordu. Evet, yarın ne olacaktı, yarın her şey olacak... Trenden İstanbula inişimden itibaren rahat, mesut bir hayat başlayacaktır.

Meselâ Haydarpaşaya inişimi düşünüyordum. Bu, gerçekten mükemmel bir iniş olacaktı. Çünkü, tahmin ediyordum ki.....

. . . . . .

. . . . . .

Tren durur durmaz, iki genç kompartimanlara doğru koştular. Rastgeldikleri kondüktöre beni soruyorlardı:

— Ali bey, Ali Akyürek isminde bir yolcunuz var mı?.

Elbette ki hiç bir kondüktör benim ismimi bilemezdi. Çünkü üçüncü mevki ile geliyordum. Üçüncü mevkiin yolcularına kim ehemmiyet verirdi.

Bavulumu alarak istasyon kaldırımına (*) indiğim zaman soğukkanlılığımı muhafaza ederek yürüdüm.

yi kullanmıştır, özür dilerim!

İki genç hâlâ kondüktör avlamakla meşguldüler. Yanlarına yaklaştığım zaman içlerinden biri:

— İstemez, istemez! deyip başını çevirmek istedi.

— Ne istemez? dedim.

— Hamal istemez, dedik a!.. diye kızdı.

Bu bana, gerçekten bir sille yerine geçti. Bir anda bütün cesaretimi kaybeder gibi oldum, fakat yine sakin ve sessiz bir eda ile cebimden nüfus tezkeremi çıkardım, uzattım:

— Şuna bakar mısınız?

Zarif ve nefis bir pardösü içinde gayet şık bir elbisesi, traşlı yüzü, muntazam taranmış saçları ile genç beni tersledi:

— Senin nüfus tezkerenden bana ne?.

— Bak bir defa hele...

— Hay Allahın belâsı... Git işine be adam, seninle mi uğraşacağız!.

— Âlâ, sen bakmazsan, ben bakayım.

Nüfus tezkeresini açtım, okudum: "Aile ismi, yani lâkap ve şöhreti: Akyürek. Adı Ali. Babasının adı Ahmet. Anasının.....„

Birdenbire züppe gencin yüzü allak bullak oldu.

— Aman... dedi.

İkincisi hemen koştu, elimdeki bavulu kaptı:

— Aman beyefendi, zatıâlinizi arıyorduk!

Dik dik o şık ve züppe gencin yüzüne baktım:

— Hani hamal istemiyordunuz?.

— Aman.. af buyurun, şey... Biz.. hani... Zatıalinizi.. teşrifiniz....

— Sen kimsin, necisin?

— Rahmetli amcanızın hususî kâtibiydim.

— Tamam... Hususî kâtip bey. Seni şu dakikada azlettim.

— Ne?. Aman...

— Nesi, amanı bu... Azlettim. Artık seni hamalın yanında çalıştıramam.

Öteki gence döndüm:

— Sen necisin?

— Ben... Yazıhane muhasebesindenim.

— Âlâ, hususî kâtip seni tayin ediyorum.

Birdenbire yürüdüm, istasyon kaldırımındaki halk, zahir bizi duymuş olacaklar, hemen açılıp bana yol verdiler, otomobil şoförlerinin hepsi birden kapılarını açtılar.

Ben bunlardan birine girmek üzere iken, amcam rahmetlinin hususî kâtibi koştu, eteklerimi tuttu:

— Merhamet eyleyin beyefendi. Bendeniz, zatı âinizi...

Döndüm, hışımla baktım:

— İşte, ben buyum.. Yani senin sandığın gibi hamal değilim. Haydi bakalım, beni rahat bırak.

Otomobil hızla hareket etti. Şoförün yanına oturmuş olan hususî kâtibim döndü, nazik ve ince bir eda ile:

— Ne emir buyuruyorsunuz, dedi. Apartımana mı, konağa mı, yalıya mı, yoksa köşke mi?

— Nerelerde bu köşkler, konaklar?

— Efendim: Apartıman Gümüşsuyunda. Bütün Boğazı, Adaları, İstanbulu görür. Konak Harbiyede... Geniş bahçe ortasında, havuzu, kışlık bahçesi, şadırvanlı sofası var.

— Ya yalı?

— Rumelihisarında... Rahmetli beyefendi kayıkhanesini tadil edip motöre ve kiklere tahsis etti.

— Geyiklere mi? Denizde geyik ne arar be adam?

— Şey, estağfurullah, geyik değil, kik, ince sandal yani... Beyefendi, Hisar kızlarını yarıştırmasını pek severdi de...

— İyi iyi, şimdi rahmetli amcamız yok, ben varım. Ya köşk nerede?

— İçerenköyünde... Emrederseniz Kabataş iskelesinden karşıya geçelim.

— Hayır, dedim. Gümüşsuyundaki apartımana gidelim. Daha iyi.. O civarda hamam filân var mı?..

Yeni hususî kâtibim başını çevirmekten çekinerek:

— Aman beyefendi, dedi. Hamam apartımanın içinde.. Hemen şimdi, gider gitmez bir banyo alırsınız, olur biter!

Konuşurken pek dikkatli hareket etmem icap ediyordu. Çünkü bilmediğim çok şeyler vardı. Meselâ bu "banyo almak„ tabirinden birşey anlamamıştım. Zahir hamamın kapısından girerken bilet gibi kullanılan birşey alacaktım.

Mamafih, sükût ederken, saf ve avanak olduğumu göstermek doğru değildi:

— Birader, dedim. Senin adın ne?

— Kâmil bendeniz... Kâmil Özkılınç...

— Kâmil Özkılınç, bak birader, eğer beni şöyle canü gönülden memnun edersen, sen kâr edersin.

— Allah ömürler versin efendim.

— Rahmetli amcam sana kaç lira maaş veriyordu?

Niyetim, şu gencin maaşını on beş, yirmi lira arttırmaktı. Böylece onu kendime bağlayacaktım.

Kâmil Özkılınç, başını çevirip bir rakam söyledi, anlayamadım.

— Ne dedin?

— 400 efendim.

— Ne dörtyüzü?.

— Maaşım efendim, 400 lira...

Aman yarabbi, birdenbire benim 10 lira aslî maaşımla onun

(*) Romanımızın kahramanı peron kelimesi yerine bu kelime-

BU GARİP DEĞİŞİKLİK

Bu, İnanılmaz gibi görünüyor. fakat, BİZ..T TECRÜBE EDİNİZ.

Ancak bir hafta zarfında buruşukluklarından kurtulmuş ve bir çok seneler gençleşmiş binlerce kadın hayrandırlar Cildi kendi tabii ve kıymetli - BIOCEL - gençlik unsuru ile besleyiniz, cild serian tazeleşir ve gençleşir «BIOCEL». bütün dünyada tanınmış Viyana Üniversitesi profesörü Dr Stejskal'in şayanı hayret keşfidir. Şimdi, pembe renkteki Tokalon kremi terkibinde BİOCEL vardır Onu her akşam yatmazdan evvel tatbik ediniz. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir Gündüzler için de beyaz renkteki «Tokalon kremini kullanınız Siyah noktaları eritir açık mesameleri sıklaştırır ve bir kaç gün zarfında en donuk ve sert bir cildi yumuşatıp beyazlatıp kadife gibi yumuşatır.

400 lirası gözünün önüne geldi, çıldıracaktım. O hale geldim ki, tek kelime ağzımdan çıkmadı, çıkamadı.

Otomobil birdenbire durdu. Hususî kâtibim fırladı:

— Geldik efendim! dedi.

Dönüp baktım, geldiğimiz yer, bizim küçük kasabada, Toprak ofisin yaptırdığı buğday silolarından birine benziyordu.

— Bu ne? dedim.

— Efendim geldik, apartıman.. Buyurun çıkın!.

Kapıda bir sürü insan toplanmıştı. Uzun paltolu koca bir arap, kırmızı ceketli küçük bir çocuk, bizim kaymakamın bayramlarda giydiği çizgili siyah elbiseler giymiş şişman bir zat.. Ve arkada da siyah elbiseli bir sürü adam...

İçimden:

— Acaba vilâyet haber aldı da karşılama merasimi mi yapıyor? dedim.

Hususî kâtibim, bu bakışlarımdan bir şeyler sezmiş gibi:

— Efendim, apartımanın memurları ile garsonları... Geleceğinizi dünden biliyorlarmış.

IV

"Tut kelin perçeminden,, atalar sözü

Eğer bir Allahın kulu çıksaydı da, şu başımı bir tarafından tutsaydı, ben de mermer merdivenler, bir karış kabarıklığındaki halılar, büyük aynalar, şarap fıçılarına benziyen saksılar içindeki apartımanın şaşkınlığı ile döne döne bir hal olan, sersemliyen, artık gövdeme ağırlık veren şu başcağızımı bir dayasaydım.

Asansör beni berbat etti:

Sabahtanberi açtım, ağzıma bir lokma birşey koymamıştım. Yüklüğe benzer, aynalı bir odacık içine girip te birdenbire altımdan bir şeylerin boşaldığını hissedince:

— Yahu, Kâmil effendi! diye seslendim.

Hususî kâtibim kolumu tuttu:

— Birşey mi var? Yüzünüz sararadı beyefendi?

— Aman buradan çıkalım birader, ben fena oluyorum, vapur gibi bir yere girdik galiba..

— Arkası var —

Sayın Bayan, geceleri yatmadan evvel yüzünüze Louis Philippe CLEANSING kremi, sürmeği kat'iyyen unutmayınız! Makıyajınızı mükemmelen temizler.

Siz tatlı tatlı uyurken, o, cildinizin bütün mesamatını temizler, besler ve teneffüsünü temin eder.

Louis Philippe FOUNDATION kremi, makıyajınızın esasıdır; cildinize müstesna bir kadife yumuşaklığı bahşeder.

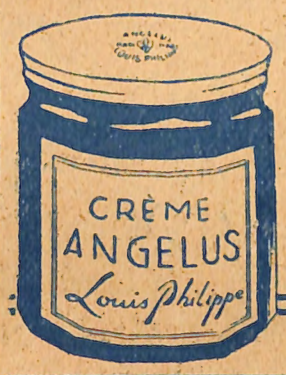

Louis Philippe

Yüksek Evsafta Güzellik Müstahzaratı

Napoleon un Düşünceleri

7 TEŞRİN-İ SANİ

Hitler ve Mussolinin ortadan kalkmalarile birinci plâna çıkan bu meşhur diktatörün vecizelerini ve güzel sözlerini ve meşhur vasiyetnamesini üstat Reşat Nurinin kaleminden okuyacaksınız. Bu günün politikasını anlamak istiyenler dünün en meşhur diktatörü olan Napolyonun düşüncelerini okumalıdır

75 kuruş.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Bu albüm baştan başa renkli tablolarla süslüdür ve her sayfasında meşhur bir şairin mısraları Ressam Münif Fehimin fırçasile canlanmıştır. Edebiyat ve güzel sanat meraklıları bu albümü mutlaka kütüphanelerinde bulundurmalıdırlar. Bundan daha nefis bir eser şimdiye kadar memleketimizde basılmamıştır.

150 kuruş.

TURAL
KOMPRİMELERİ
Öksürüğe ve Bronşite karşı

PUDRALAR MODASINDA
Yeni ve fevkalâde bir TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabiî "Makyaj,, kalmadı

Cilde sürülecek gayri mer'i yeni bir pudra, tabiî bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır.

Bunun sırrı: İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa krema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir. Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat,, duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fin Mat,, Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha arttırırsınız. On muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

AYLIK
ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN ZENGİN BİR ESERİ OLACAKTIR.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu - No. 104.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı

Ecnebi için seneliği

İdarehane ve re... m...

Karikatür

ÇOCUK HAFTASI MÜNASEBETİLE TOMBUL TEYZE ÇOCUKLARİLE SAKLAMBAÇ OYNUYOR:
Tombul Teyze — Bey, benim gibi iyi saklan da Yumuk bulamasın!..

T. T. POSTASI

Turhal: S. A.:

S — Teyzeciğim atom bombasile akrabalığınız var mıdır? Bu yaz sayfiyeye çıkacaksanız size münasip yer bulunabiliyor mu?

C — Atom bombası akrabam değil âzamdan bir parçadır. Bu yaz sayfiye için havası bol hava parası az ancak Veliefendi çayırını bulduk!

Konya: Cevat Karadeniz:

S — Tombul Teyze gibi şişman fakat o kadar güzel olmayan bir nişanlım var, Sıska dayı ile değişsek nasıl olur?

C — Biz Sıska dayımızı kimseye değişmeyiz. Sizin nişanlı alış verişine de aklımız ermedi!

Merzifon: A. Akyürek:

S — Böbreklerimde kum var. Saçımızın bir tek kılının koklanmasile kumların kaybolacağını doktorlar tavsiye ediyorlar. Lütfeder misiniz?

C — Siz kendi... ğil berbere gö... saçımız kum... yattığımız F... kalmazdı!